

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**do miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego dla terenu części obrębu
ewidencyjnego Ustronie Morskie część B-2**

CKK

ARCHITEKCI

ul. Świętojańska 87/14, Gdynia

0-58 62 000 92

biuro@ckkarchitekci.pl

TERRAL**ab**

mgr inż. Arkadiusz Świder

Gdynia, luty 2022 r.

SPIS TREŚCI:

1	WSTĘP	3
1.1	Cel i podstawa prawna opracowania	3
1.2	Metoda opracowania	3
2	OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA.....	4
3	CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	5
3.1	Projektowane funkcje terenu	6
3.2	Wybrane ustalenia planu miejscowego istotne dla oceny potencjalnego oddziaływania na środowisko i prognozy oddziaływania na środowisko	6
4	STAN ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA.....	9
4.1	Położenie fizyczno-geograficzne terenu, budowa geologiczna, rzeźba terenu i powierzchnia ziemi... ..	9
4.2	Fauna i flora	10
4.3	Klimat	11
4.4	Wody powierzchniowe i podziemne	12
4.5	Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny.....	12
5	OBSZARY OBJĘTE PRAWNĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA	13
5.1	Prawne formy ochrony przyrody	13
5.2	Inne obszary chronione	14
6	KOMUNIKACJA, INFRASTRUKTURA TECHNICZNA	14
6.1	Układ transportowy	14
6.2	Sieć infrastruktury technicznej	14
7	DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA NATURALNEGO, OCENA ZASOBÓW I STANU ŚRODOWISKA NA TERENIE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU	15
7.1	Jakość wód powierzchniowych i podziemnych	15
7.2	Stan czystości powietrza atmosferycznego.....	16
7.3	Klimat akustyczny	16
7.4	Zanieczyszczenie gleby	17
7.5	Pole elektromagnetyczne.....	17
7.6	Poważne awarie i zagrożenie naturalne	17
8	PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU	18
8.1	Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego na komponenty środowiska przyrodniczego	18
8.2	Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej	23
8.3	Prognozowany wpływ na obszary chronione.....	23
9	ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO	24
10	CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU	25
10.1	Poziom międzynarodowy i krajowy	25
10.2	Poziom regionalny.....	26
11	POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO, PROPOZYCJE MONITORINGU	27
12	ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYTUŁU USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY	29
13	ODDZIAŁYWANIA SKUMULOWANE I TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO.....	29
14	PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM.....	30

1 WSTĘP

1.1 Cel i podstawa prawna opracowania

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowiska dotyczy projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru położonego w południowej części miejscowości Ustronie Morskie. Zakres przestrzenny planu określa Uchwała Rady Gminy Ustronie Morskie Nr XXII/132/2008 z dnia 26 września 2008 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obrębu ewidencyjnego Ustronie Morskie i części obrębów Wieniotowo i Gwizd, zmienionej uchwałami Rady Gminy Ustronie Morskie: Nr XL/289/2010 z dnia 30 sierpnia 2010 r. i Nr XLIII/305/2010 z dnia 22 października 2010 r.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska.

Podstawą prawną opracowania jest ustawa z dn. 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2021, poz. 247 ze zm.) oraz ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. 2021, poz. 741 ze zm.). Opracowanie zawiera załącznik graficzny prognozy oddziaływania na środowisko.

1.2 Metoda opracowania

Opracowanie sporządzono na podstawie:

- ↳ analizy materiałów źródłowych:
 - Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ustronie Morskie, 2018 wraz z prognozą oddziaływania na środowisko;
 - Raport o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim, WIOŚ 2008-2017;
 - Informacja o stanie środowiska w powiecie koszalińskim, Szczecin 2017;
 - Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Zachodniopomorskiego, Szczecin 2010 wraz z projektem zmiany;
 - Program ochrony środowiska dla powiatu koszalińskiego na lata 2017-2020;
 - Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego, Biuro Konserwacji Przyrody w Szczecinie;
 - akty prawne (ustawy i rozporządzenia właściwe dla sprawy);
 - strony internetowe: www.geolog.pgi.gov.pl, www.geoportal.gov.pl, www.geoserwis.gdos.pl, www.bazagis.pgi.gov.pl, www.wody.isok.gov.pl, www.bipgdos.mos.gov.pl, www.ustronimorskie.e-mapa.net; www.sip.mapa.wzp.pl, inne.
- ↳ badań terenowych.

Materiały źródłowe oraz badania terenowe pozwoliły określić stan i funkcjonowanie środowiska na obszarze objętym granicą opracowania oraz w jego otoczeniu, a także ocenić potencjalne zagrożenia środowiska i wpływ ustaleń planu miejscowego na jego funkcjonowanie.

2 OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA OBSZARU OPRACOWANIA

Niniejsze opracowanie obejmuje tereny położone w południowej części obrębu Ustronie Morskie, w gminie Ustronie Morskie na południe od drogi krajowej nr 11. Gmina Ustronie Morskie położona jest w północno-zachodniej Polsce, w środkowej części województwa zachodniopomorskiego oraz we wschodniej części powiatu kołobrzeskiego. Od północy granicę gminy wyznacza Morze Bałtyckie. Wschodnia granica gminy jest zarazem granicą powiatu kołobrzeskiego.

Powierzchnia obszaru objętego opracowaniem wynosi ok. 95,9 ha, co stanowi ok. 1,7% powierzchni gminy. Gmina liczy ok.4000 mieszkańców, z czego ponad 65% mieszka w samym Ustroniu Morskim. Turystyka jest podstawową gałęzią gospodarki w gminie a uzupełnia ją rolnictwo i przetwórstwo rybne. W ostatnich latach dobrze rozwinięta jest baza noclegowa, którą tworzą domy wczasowe, ośrodki wczasowe, pensjonaty i gospodarstwa agroturystyczne, kempingi, pola namiotowe i kwatery prywatne (na podst. Waloryzacji przyrodniczej gminy Ustronie Morskiej, 2015).

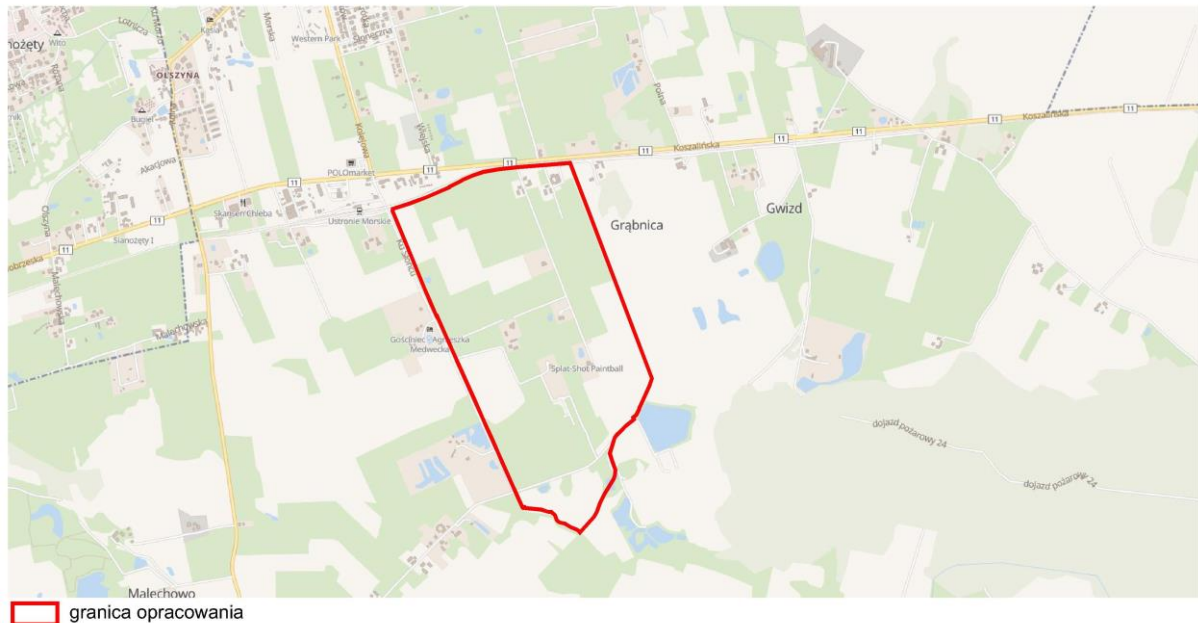
Rysunek 1 Położenie obszaru opracowania na tle gminy Ustronie Morskie

Tereny objęte opracowaniem są w większości niezurbanizowane i niezabudowane i stanowią w dużej części tereny rolne oraz miejscami obszary zabudowane – głównie zabudową zagrodową, zlokalizowaną wzdłuż

istniejących ciągów komunikacyjnych. Tereny w granicach planu są częściowo zadrzewione oraz występują tu oczka wodne, stawy oraz rowy melioracyjne. Istniejąca zabudowa zajmuje ok. 6 % powierzchni planu, a grunty rolne ponad 90 % powierzchni.

Rysunek 2 Granice obszaru opracowania na tle części obrębu Ustronie Morskie

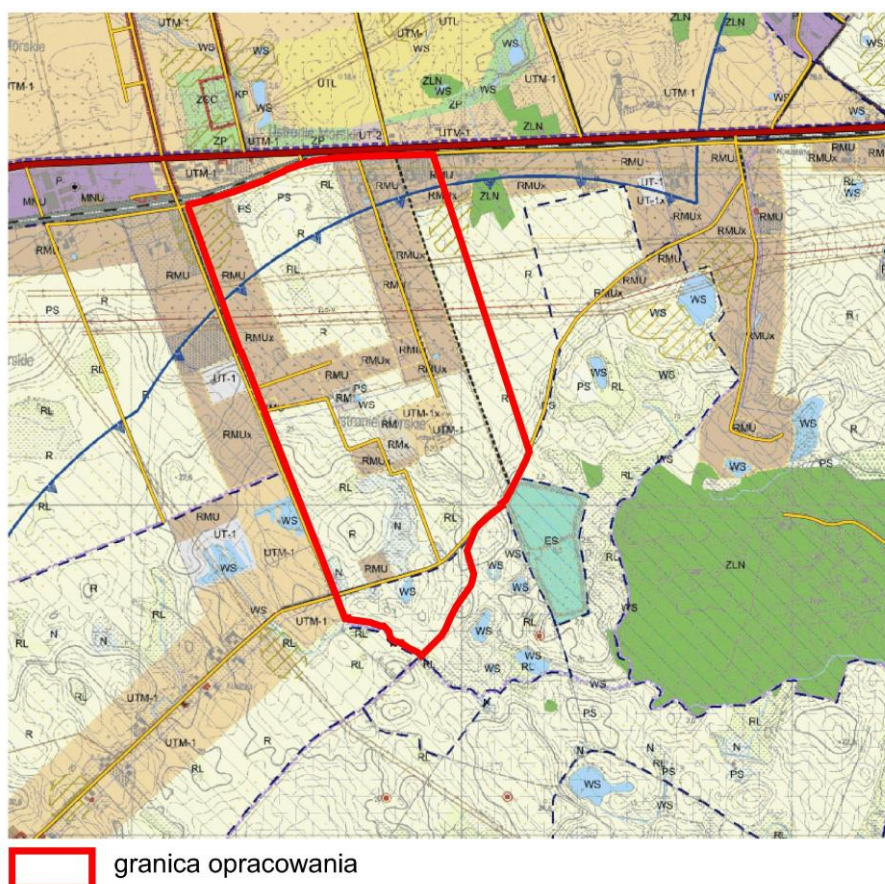
Źródło: geortal360.pl

3 CHARAKTERYSTYKA USTALEŃ PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ustronie Morskie (Uchwała Nr XLV/370/2018 Rady Gminy Ustronie Morskie z dnia 6 września 2018 r.) obszar objęty projektem planu miejscowego położony na obszarze funkcji zabudowy zagrodowej, usług turystycznych, terenów rolnych.

W granicach objętych opracowaniem nie obowiązuje aktualnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W sąsiedztwie – od strony północnej i zachodniej od granic planu tereny są już przesądzone planistycznie.

Rysunek 3 Obszar opracowania na tle studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Ustronie Morskie.

Źródło: Urząd Gminy W Ustroniu Morskim

3.1 Projektowane funkcje terenu

Projekt planu miejscowego w większości adaptuje i kontynuuje istniejącą strukturę przestrzenną, przekształca ją oraz uzupełnia w niezbędnym zakresie. Projekt dokumentu planistycznego wprowadza następujące funkcje:

- R - tereny rolnicze
- MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- RM – tereny zabudowy zagrodowej w gospodarstwach rolnych;
- KDL – tereny dróg lokalnych
- KDD – tereny dróg publicznych klasy D – dojazdowych;
- KDW – tereny dróg wewnętrznych;
- KDX – ciąg p
- WS – tereny wód powierzchniowych śródlądowych.

3.2 Wybrane ustalenia planu miejscowego istotne dla oceny potencjalnego oddziaływania na środowisko i prognozy oddziaływania na środowisko

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego oraz zagospodarowania terenów:

- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie może stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym powodowanym przez dopuszczoną funkcję;
- należy zabezpieczyć odpływ wód opadowych w sposób chroniący teren przed erozją oraz przed zaleganiem wód opadowych;
- na terenie planu występują obszary zmeliorowanych gruntów za pomocą systematycznej sieci drenarskiej, rowów i rurociągów, które na podstawie przepisów odrębnych, stanowią urządzenia melioracji i podlegają przepisom odrębnym. W przypadku nowego zagospodarowania terenu, które spowoduje ingerencję w istniejące urządzenia melioracji i wymusi konieczność ich rozbiórki lub przebudowy niezbędnej dla realizacji zamierzenia, należy stosować przepisy odrębne;
- ustala się dla poszczególnych terenów następujące standardy ochrony akustycznej w rozumieniu ustawy Prawo ochrony środowiska oraz rozporządzenia dotyczącego dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku: dla terenów o symbolach MN – jak dla zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, dla terenów o symbolach RM - jak dla zabudowy zagrodowej;
- w granicach opracowania planu znajdują się napowietrzne linie elektroenergetyczne SN-15kV oraz WN-110kV. Od tych linii obowiązują strefy ochronne (oznaczone na rysunku planu), w których zagospodarowanie musi być zgodne z przepisami odrębnymi. W przypadku skablowania napowietrznych linii elektroenergetycznych strefy te nie obowiązują;
- przez obszar planu przebiega gazociąg wysokiego ciśnienia DN150, relacji Kołobrzeg – Koszalin (rok budowy 1975). Gazociąg zasila gazem ziemnym podgrupy Ls stacje gazowe w miejscowościach Koszalin, Sarbinowo, Mielno, Mścice oraz odgałęzienie DN80 (rok budowy 1993) od ww. gazociągu zasilające stację redukcyjno-pomiarową wysokiego ciśnienia w m. Ustronie Morskie o przepustowości $q=3150 \text{ Nm}^3/\text{h}$. W strefie kontrolowanej gazociągu wysokiego ciśnienia, oznaczonej na rysunku planu, obowiązują ustalenia dla poszczególnych typów obiektów według przepisów odrębnych z zakresu prawa budowlanego, warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać sieci gazowe i ich usytuowanie oraz bezpieczeństwa i higieny pracy;
- maksymalny wskaźnik zabudowy dla terenu zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej ustalono na poziomie, przy minimalnym wskaźniku powierzchni biologicznie czynnej na poziomie;
- obszar planu od północy graniczy z obszarem kolejowym, w związku z którym w granicach planu obowiązuje strefa ograniczeń w zagospodarowaniu (wyznaczona na rysunku planu). Zagospodarowanie w tej strefie musi być zgodne z przepisami odrębnymi;
- część obszaru planu znajduje się w strefie równej dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych (wraz z wimikiem), w której, zgodnie z ustawą z dnia 20 maja 2016 r. o inwestycjach w zakresie elektrowni wiatrowych (Dz. U. z 2021 r. poz. 724) obowiązują ograniczenia w zabudowie. W granicach planu ma zastosowanie odstępstwo od tych ograniczeń, zgodnie z art. 15 ww. ustawy

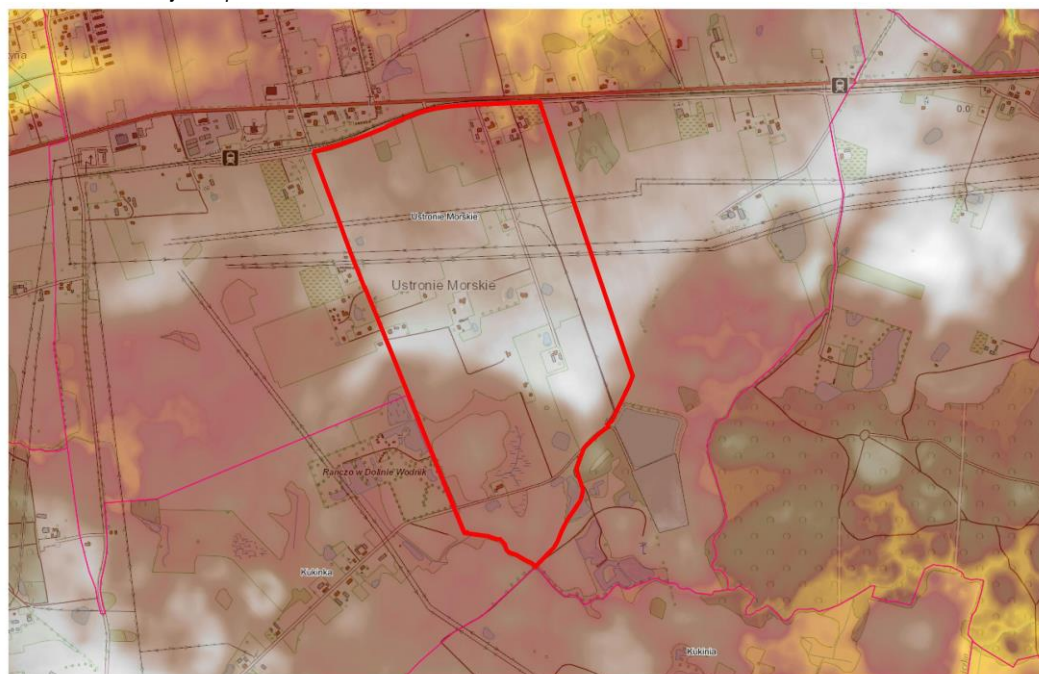
Zasady wyposażenia w infrastrukturę techniczną i komunikacyjną:

- powiązania komunikacyjne obszaru planu z układem zewnętrznym są realizowane poprzez drogę gminną 001-KDL (ul. Ku Słońcu), która jest skomunikowana z drogą krajową nr 11 (poza obszarem opracowania). Obsługę komunikacyjną terenów ustala się bezpośrednio z przylegających następujących ciągów komunikacyjnych;
- w zakresie zaopatrzenia w wodę: obowiązuje zaopatrzenie w wodę istniejącej i projektowanej zabudowy poprzez rozbudowę urządzeń i sieci wodociągowej; minimalna średnica sieci wodociągowej DN110, do czasu rozbudowy sieci wodociągowej dopuszcza się zaopatrzenie w wodę z indywidualnych ujęć, wodę dla celów p.poż. zapewnić z sieci wodociągowej, zgodnie z przepisami odrębnymi, w sytuacjach kryzysowych należy zapewnić dostęp do studni awaryjnych;
- w zakresie odprowadzenia ścieków: obowiązuje odprowadzanie ścieków komunalnych do oczyszczalni ścieków poprzez system kanalizacji sanitarnej; minimalna średnica sieci kanalizacji sanitarnej grawitacyjnej DN200, tłocznej DN90, jako rozwiązanie tymczasowe, do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się indywidualne systemy gromadzenia ścieków bytowo-gospodarczych. Po rozbudowie sieci kanalizacyjnej wszystkie obiekty należy obowiązkowo podłączyć do sieci, a indywidualne rozwiązania bezwzględnie zlikwidować, na terenach, na których nie ma możliwości technicznych podłączenia do sieci kanalizacji sanitarnej, dopuszcza się lokalizację przydomowych oczyszczalni ścieków. Zastosowanie przydomowych oczyszczalni ścieków winno być poprzedzone dokładnym rozpoznaniem warunków gruntowo-wodnych oraz ukształtowania terenu;
- w zakresie odprowadzenia wód opadowych i roztopowych: z dachów obiektów kubaturowych – obowiązuje odprowadzenie wód do systemu kanalizacji deszczowej lub lokalne odprowadzenie na terenie działki do gruntu; zaleca się gromadzenie wód opadowych w celu późniejszego wykorzystania do nawodnienia trawników, zieleńców, do prac porządkowych lub celów p. poż., z terenów parkingów, dróg utwardzonych, placów manewrowych obowiązuje odprowadzenie wód do odbiornika lub gruntu zgodnie z przepisami odrębnymi, zakazuje się powierzchniowego odprowadzania wód deszczowych poza granice nieruchomości, zaleca się zagospodarowanie terenu uwzględniające infiltrację wód opadowych poprzez wszelkiego rodzaju półprzepuszczalne powierzchnie chłonne, umożliwiające wsiąkanie oraz wykorzystanie zgromadzonych wód przez rośliny;
- w zakresie zaopatrzenia w gaz: ze źródeł indywidualnych bądź z sieci gazowej poprzez jej rozbudowę;
- w zakresie zaopatrzenia w energię cieplną: z indywidualnych niskoemisyjnych lub nieemisyjnych źródeł;
- w zakresie unieszkodliwiania odpadów stałych: obowiązuje gromadzenie odpadów komunalnych w pojemnikach sytuowanych na własnej działce w miejscu do tego przeznaczonym; gromadzenie, wywóz i unieszkodliwianie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi;
- w zakresie zaopatrzenia w energię elektryczną: z sieci elektroenergetycznej niskiego lub średniego napięcia, zgodnie z przepisami odrębnymi, obowiązuje rozbudowa sieci i urządzeń przesyłu energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do zaopatrzenia w energię elektryczną zabudowy na całym obszarze opracowania.

4 STAN ŚRODOWISKA NA TERENIE OPRACOWANIA

4.1 Położenie fizyczno-geograficzne terenu, budowa geologiczna, rzeźba terenu i powierzchnia ziemi

Rysunek 4 Rzeźba terenu rejonu opracowania

granica opracowania

Źródło: geolog.pgi.gov.pl

Rejon Ustronia Morskiego położony jest (wg regionalizacji fizyczno - geograficznej Polski J. Kondrackiego) w granicach mezoregionu Równiny Białogardzkiej (w północom – zachodnim jej krańcu) w makroregionie Pobrzeża Koszalińskiego. Równina obejmuje obszar położony na wschód od doliny Parsęty, w tym całe dorzecze rzeki Czerwonej będącej wschodnią granicą gminy Ustronie Morskie. Pod względem geomorfologicznym występują tu równiny denno – morenowe oraz przede wszystkim wysoczyzny morenowe faliste i pagórkowate.

Budowa geologiczna, podobnie jak rzeźba terenu, jest podstawowym komponentem środowiska przyrodniczego, wpływającym w sposób istotny nie tylko na wykształcenie pozostałych jego komponentów, ale również na jego zasoby możliwe do gospodarczego wykorzystania przez człowieka. Budowa geologiczna decyduje nie tylko o rodzaju i wielkości zasobów surowców mineralnych. Wpływa ona istotnie na wykształcenie, typy i własności fizykochemiczne gleb, warunki geotechniczne posadowienia budowli, wreszcie decyduje o charakterze krążenia wód podziemnych określając warunki ich zasilania, ochrony przed zanieczyszczeniami oraz ich parametry użytkowe (zasobność i wydajność).

Ukształtowanie terenu, charakterystyka gleb, wody oraz krajobraz gminy są pochodzenia polodowcowego i tworzą krajobraz młodoglacjalny otwarty. Gmina znajduje się na obszarze dawnego zlodowacenia północnopolskiego, stadiau głównego, fazy pomorskiej i jednej z ostatnich subfaz na Pomorzu oraz w okresie, jaki nastąpił po zlodowaceniu (holocen). Obszar gminy charakteryzuje się nachyleniem o kierunku południkowym. Formy ukształtowania terenu przyjmują układ równoleżnikowy, który poprzecinany jest dolinami

rzek Parsęty (gmina Kołobrzeg) i Czerwonej (gmina Będzino) oraz pozostałych mniejszych cieków wodnych: Strugi Malechowskiej, Łopieniczki (Łapienniczki). Dominują tu głównie gliny morenowe, utwory fluwioglacjalne oraz torfy mułki i mady dolinne. Ukształtowanie terenu gminy nie stwarza problemów w zagospodarowywaniu obszaru, a rzeźba terenu sprzyja rozwojowi rolnictwa, osadnictwa oraz rekreacji/suikzp gminy Ustronie Morskie, 2018/.

W granicach opracowania występują przede wszystkim gliny zwałowe, piaski, mułki i ropy zastoiskowe (osadziły się na niżej położonych obszarach) oraz torfy. Sąsiedztwo opracowania budują również struktury występujące w granicach opracowania. Miąższość glin zwałowych dochodzi do 30 m, a osadów czwartorzędowych ogólnie do 150 m. Pod osadami czwartorzędowymi nie ma utworów trzeciorzędowych, występują tam za to utwory jurajskie – piaski, piaskowce, wapienie, margle, mułki i ropy. Piaski, mułki i ropy najczęściej występują pod namułami powstałymi na skutek wypłukiwania ilastych składników gliny i złożenia ich w zagłębieniach terenu. Ich miąższość wynosi od 2 – 3 m.

Typy gleb na obszarze gminy Ustronie Morskie są ściśle związane z układem utworów powierzchniowych, czyli z procesami geologicznymi oraz z oddziaływaniem biotycznym. Dużą część obszaru gminy budują utwory gliniaste i piaszczysto-gliniaste (gleby gliniaste różnych typów genetycznych). Przeważają tu grunty III i IV klasy bonitacyjnej wytworzone z glin, zaś na mniejszych powierzchniach klasy V i VI wytworzone z piasków gliniastych oraz piasków. Występują tu też łąki i pastwiska pokryte glebami torfowymi, murszowo-torfowymi i madami. Występują one głównie w obrębie pradoliny obniżen terenowych. W granicach opracowania przeważają gleby klas III – IV. Są to głównie użytki rolne i użytki zielone oraz miejscami grunty budowlane.

4.2 Fauna i flora

Według klasyfikacji przyrodniczo-leśnej teren gminy Ustronie Morskie zaliczany jest do Krainy Bałtyckiej, Dzielnicy Pobrzeża Słowińskiego, Mezoregionu Równiny Słupskiej. Dominującą formacją roślinną na obszarze gminy stanowią lasy, które zajmują ok. 32% jej ogólnej powierzchni. Jest to o ok. 2% więcej niż wynosi średnia lesistość Pobrzeża Słowińskiego (źródło: suikzp Gminy, 2018). W przypadku obszaru opracowania lasy nie mają żadnego znaczenia w sposobie użytkowania gruntów – nie występują na terenie objętym planem. Roślinnością potencjalną obszaru opracowania jest żyzna buczyna niżowa oraz fragmentarycznie grąd subatlantycki.

Świat fauny i flory w rejonie opracowania jest dobrze rozpoznany (został opisany w Waloryzacji przyrodniczej gminy Ustronie Morskie, opracowanej w 2015 r) i jest już w pewnym stopniu przekształcony istniejącym użytkowaniem i zainwestowaniem. Świat roślin na terenie opracowania nie jest znacząco urozmaicony, można obserwować gatunki charakterystyczne dla terenów zurbanizowanych oraz zieleni nieurządzonej, naturalnej, jak również typowych dla agrocenoz, użytków zielonych również wilgotnych. Są to zbiorowiska w części przekształcone przez człowieka, zmienione intensywną gospodarką rolną, zubożone i często zdegradowane. Bogatsze siedliska fauny i flory zlokalizowane są w rejonie kompleksów leśnych i wód powierzchniowych – czyli poza granicami planu. W rejonie opracowania występują natomiast niewielkie oczka wodne, stawy oraz obszary wodno – błotne jak również szpalery drzew – głównie na granicach działek, miedzach lub wzdłuż ciąg komunikacyjnych.

Większe kompleksy leśne zlokalizowane są w dalszym sąsiedztwie – na południowy wschód od granic opracowania.

Na przeważającej większości terenów zabudowanych, niezabudowanych, ale zurbanizowanych wzdłuż ciągów komunikacyjnych występują zbiorowiska roślinności ruderalnej. Nieznaczna wtórna sukcesja rozwija się ona w miejscach, gdzie człowiek nie ingeruje, na terenach odlogowanych, na przydrożach, śmietnikach, nasypach kolejowych, w ośrodkach przemysłowych i osiedlach. Dominują tam gatunki chwastów łąkowych, polnych i ogrodowych, często z pojedynczymi drzewami i zakrzewieniami. Pewne znaczenie na terenach zurbanizowanych i zabudowanych ma roślinność reprezentowana przez zieleń przydomową, sztuczną, urządzoną, często obcą gatunkowo.

Na podstawie dokonanej oceny dostępnej literatury w rejonie opracowania nie stwierdza się możliwości powszechnego występowania dużych skupisk i siedlisk gatunków chronionych na podstawie przepisów dotyczących ochrony gatunkowej roślin.

Fauna obszaru planu miejscowego jest słabo rozpoznana. Dominacja przekształconego krajobrazu i form użytkowania ziemi powodują zapewne relatywnie małą różnorodność gatunkową i małą liczebność zwierząt.

Specyfika fauny obszarów zurbanizowanych wiąże się z mniejszą ilością dużych ssaków – które licznie występują w zalesionych obszarach oraz na dużych przestrzeniach o ograniczonej penetracji przez człowieka, a sporadycznie na obrzeżach zabudowy. Warunki dla rozwoju tego typu biotopu są na tym terenie ograniczone. W rejonach na najkorzystniejszych warunkach fizjograficznych o podwyższonym poziomie wód gruntowych zgodnie z danymi suikzp gminy Ustronie Morskie, 2018) mogą występować przedstawiciele gatunków cennych lub chronionych, takich jak m.in.: ropucha szara, żaba jeziorkowa, żaba moczarowa, traszka zwyczajna.

Obszar zurbanizowany obfituje w występowanie udomowionych zwierząt takich jak koty czy psy, a ze względu na gospodarkę ludzką powszechne jest występowanie gatunków bytujących w sąsiedztwie siedlisk ludzkich.

4.3 Klimat

Gmina Ustronie Morskie leży w krainie klimatycznej zwanej Pobrzeżem Kołobrzeskim w obrębie klimatów bałtyckich. Klimat obszaru kształtowany jest przede wszystkim przez sąsiedztwo Morza Bałtyckiego oraz lokalne uwarunkowania terenowe takie jak obniżenia nizin nadmorskich czy tereny podmokłe i bagienne.

Charakterystyczne cechy klimatu gminy Ustronie Morskie:

- średnia temperatura roczna: 7,5 – 7,9 °C,
- średnia temperatura w okresie letnim: 13,5 – 14,0 °C (najcieplejszy jest lipiec ze średnią temperaturą na poziomie 16 °C, najchłodniejszy jest luty – ok. -1,4 °C,
- średnia liczba dni gorących (powyżej 25 °C): 8 – 13 dni,
- długość okresu wegetacyjnego: 215 – 218 dni,
- początek okresu wegetacyjnego: 9 – 12 kwietnia,
- średnia suma opadów atmosferycznych w ciągu roku: 550 – 650 mm,
- średnia liczba dni z pokrywą śniegu: 35 – 45 dni.

Obszar gminy charakteryzuje się stosunkowo dużą wietrznością. Ponad 55 % wiatrów w skali rocznej wieje od morza lub wzdłuż morza a ich rozkład oraz częstotliwość nie odbiegają od typowego dla wybrzeża Bałtyku rozkładu.

4.4 Wody powierzchniowe i podziemne

Rejon opracowania położony w granicach dwóch zlewni jednolitych części wód powierzchniowych JCWP RW600017452 „Malechowska Struga” /pow. 22,0 km²/ – w części północnej obszaru planu miejscowego oraz JCWP RW6000174546 „Czerwona do Łopieniczki (Łapienniczki) z jez. Parnowskim” – w części południowej /pow. 133,6 km²/ Najbliżej zlokalizowanym większym zbiornikiem wodnym śródlądowym jest jez. Jamno – ponad 20 km w kierunku wschodnim. W odległości 2,2 km od granic planu (od zachodu) przepływa Malechowska Struga, a 3 km (od wschodu) przepływa Łopieniczka. Odległość od brzegów Morza Bałtyckiego wynosi niecałe 1,7 km. W granicach opracowania nie ma innych cieków i zbiorników wodnych. Obszary wodno – błotne i niewielkie zbiorniki wytopiskowe zlokalizowane w granicach planu miejscowego - nie mają one istotnego znaczenia gospodarczego, ale mogą pełnić rolę ekologiczną i krajobrazową. Są to izolowane zagłębienia bezodpływowe. Przeważają zagłębienia chłonne, lecz pojawiają się także ewapotranspiracyjne.

Gmina Ustronie Morskie zlokalizowana jest w jednolitej części wód podziemnych (JCWPd) nr 9 (jedna z 161 w Polsce i jedna z 64 na obszarze dorzecza Odry). Położona w zlewni Parsęty i Przymorza zlokalizowana jest w wyznaczonym w „Dokumentacji hydrologicznej ustalającej zasoby dyspozycyjne wód podziemnych zlewni Parsęty” rejonie bilansowania wód G – Zlewnia Czerwonej. Dla tego rejonu o powierzchni 179,3 km² zasoby dyspozycyjne wód podziemnych ustalono w wysokości 25.924 m³/d. Wykorzystanie tych zasobów w ww. rejonie G wynosi ok. 10%. Na obszarze gminy Ustronie Morskie nie występują zbiorniki wód podziemnych ujęte w bilansie wodnym jako Główne Zbiorniki Wód Podziemnych (GZWP) oraz ich obszary ochronne. Czwartorzędowy poziom wodonośny ma największe znaczenie dla zaopatrzenia w wodę mieszkańców gminy. Jest on związany z występowaniem kompleksów piaszczysto-żwirowych między glinami lub z obecnością kopalnych dolin rzecznych. Zmienny profil utworów czwartorzędowych wpływa na zaleganie pierwszego poziomu wodonośnego na różnych głębokościach. Pierwszy poziom wodonośny występuje w sposób nieciągły. Wpływ na to ma piaszczysto-żwirowa budowa serii wodonośnej – osadów wodnolodowcowych zlodowacenia bałtyckiego. Poziomy występujące na głębokościach 20 – 50 m są związane z utworami wodnolodowcowymi, które dzielą gliny zlodowacenia środkowopolskiego. Tak jak pierwszy poziom, zalegają fragmentarycznie i w sposób nieciągły (na podst. suikzp, 2018).

4.5 Powietrze atmosferyczne i klimat akustyczny

W rejonie opracowania nie stwierdza się częstego ryzyka okresowego (sezonowego) przekroczenia dopuszczalnych norm pod względem zanieczyszczenia powietrza, ale mogą wystąpić nieznaczne uciążliwości w tym zakresie, w szczególności dotyczące emisji niskiej w okresie grzewczym. Ponadto, ze względu na sąsiedztwo ekstensywnego użytkowania, niewielkiej powierzchni obszarów zabudowy nie istnieje ryzyko napływu zanieczyszczeń pochodzących z zabudowy mieszkaniowej, zakładów produkcyjnych z innych rejonów gminy. Ze

względu na położenie w sąsiedztwie dróg wyższego rzędu (krajowa, ekspresowa) mogą występować okresowe uciążliwości akustyczne związane z ruchem na tych ciągach komunikacyjnych oraz zanieczyszczenia powietrza pochodzenia komunikacyjnego. W rejonie planu miejscowego występować mogą również lokalne źródła hałasu, w szczególności pochodzące z układu komunikacyjnego oraz typowe, powszechne związane z codziennym życiem mieszkańców.

5 OBSZARY OBJĘTE PRAWĄ OCHRONĄ PRZYRODY WYSTĘPUJĄCE NA TERENIE OPRACOWANIA

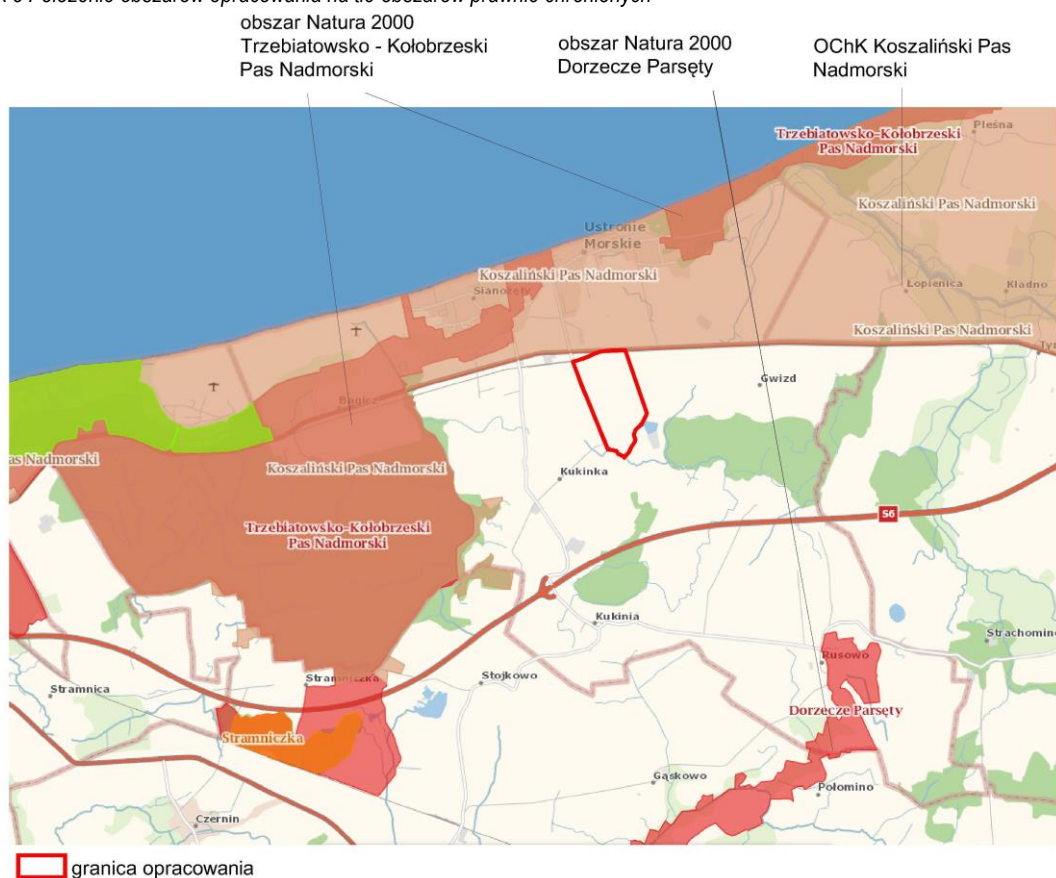
5.1 Prawne formy ochrony przyrody

Całość obszaru opracowania jest zlokalizowana poza granicami prawnych obszarowych form ochrony przyrody. Od strony północnej graniczy z Obszarem Chronionego Krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”. W odległości ok. 0,9 km od granic planu w kierunku północno – zachodnim przebiegają granice obszaru Natura 2000 PLH320017 Trzebiatowsko-Kołobrzesci Pas Nadmorski /obszar siedliskowy/.

Koszaliński Pas Nadmorski to obszar chronionego krajobrazu (OCK) utworzony Uchwałą nr XI/46/75 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Koszalinie dnia 17 listopada 1975 r. w sprawie stref chronionego krajobrazu (Dz. U. WRN w Koszalinie Nr 9, poz. 49 z 1975 r.). Swoim obszarem obejmuje powiaty: kołobrzesci, koszaliński i sławieński, gminy: Kołobrzeg, Ustronie Morskie, Będzino, Mielno, Koszalin, Sianów, Darłowo, miasto Koszalin, Manowo, Dygowo. Powierzchnia obszaru wynosi 36 229 ha, zaś w granicach administracyjnych gminy Ustronie Morskie wynosi 2787 ha, gdzie swoim zasięgiem obejmuje obszar w pasie pomiędzy drogą krajową nr 11 (przyszłą wojewódzką) a morską linią brzegową oraz tereny na zachód od Strugi Malechowskiej do zachodniej granicy gminy, w tym cały obszar Kołobrzesciego Lasu, a także fragmentarycznie obszary leśne zlokalizowane na zachód od Strugi Malechowskiej, na wysokościach Kukini i Kukinki. Obszar stworzony został celem ochrony krajobrazu i walorów środowiska przyrodniczego, w szczególności pobraża Bałtyku wraz z pasmem wydm oraz jeziorami Jamno, Bukowo i Kopań. Koszaliński Pas Nadmorski to obszar bogaty w tereny klifowe, początkowe fazy wydm białych oraz wydmy szare, porośnięte lasami mieszanymi, buczyny, grądy subatlantyckie, dąbrowy, łągi oraz użytkowane ekstensywnie łąki świeże i podmokłe łąki eutroficzne. Wyróżnia go także pagórkowaty teren wysoczyzn morenowych z obniżeniami wytopiskowymi przeciętymi drobnymi ciekami jak i dolinami rzek (źródło: suikzp, 2018).

W rejonie opracowania nie przebiegają korytarze ekologiczne o znaczeniu ponadregionalnym. Występują natomiast grunty chronione III klasy bonitacyjnej, które zajmują powierzchnię ok. 59,29 ha (ok. 62% powierzchni planu).

Rysunek 5 Położenie obszarów opracowania na tle obszarów prawnie chronionych

Źródło: geoserwis.gdos.gov.pl

5.2 Inne obszary chronione

Rejon opracowania nie charakteryzuje się wysokimi walorami dziedzictwa kultowego. W granicach opracowania znajdują się 2 stanowiska archeologiczne ujęte w wojewódzkiej ewidencji zabytków oznaczone na rysunku planu miejscowego.

6 KOMUNIKACJA, INFRASTRUKTURA TECHNICZNA

6.1 Układ transportowy

Obszar opracowania położony jest w bezpośrednim sąsiedztwie krajowej nr 11 oraz dróg gminnych rozprowadzających (np. ulica Ku Słońcu) ruch do poszczególnych nieruchomości. Uzupełnienie stanowią drogi wewnętrzne. Północną granicę opracowania stanowi linia kolejowa nr 402 Koszalin – Goleniów. Stacja kolejowa w Ustroniu Morskim znajduje się w niewielkiej odległości na zachód od granic planu miejscowego.

6.2 Sieć infrastruktury technicznej

Obszar opracowania jest wyposażony z system wodno – kanalizacyjny, sieć gazową (część północna i centralna obszaru) oraz energię elektryczną i sieć telekomutacyjną. Nie ma natomiast dostępu do systemu

gazowego i ciepłego. Odpady z gminy są kierowane do zakładu zagospodarowania odpadów w Korzyścienku (gmina Kołobrzeg).

7 DIAGNOZA STANU ŚRODOWISKA NATURALNEGO, OCENA ZASOBÓW I STANU ŚRODOWISKA NA TERENIE OBJĘTYM PROJEKTEM PLANU

7.1 Jakość wód powierzchniowych i podziemnych

W granicach objętych opracowaniem oraz w najbliższej okolicy wody powierzchniowe nie stanowią istotnego czynnika struktury przyrodniczej i przestrzennej. W granicach dwóch zlewni jednolitych części wód powierzchniowych wg danych Kart charakterystyki JCWP stan ogólny (na lata 2010 – 2012) JCWP oceniono jako zły, ale również nie wskazano zagrożenia ryzyka nieosiągnięcia wyznaczonych celów środowiskowych. Zagrożeniem androgenicznym dla tych części ód powierzchniowych jest głównie gospodarka komunalna oraz czynniki hydromorfologiczne.

W rejonie obszaru opracowania (do 1,5 km) nie występują większe zbiorniki wodne mające znaczenie dla zachowania bioróżnorodności ekologicznej oraz dla gospodarki (w tym turystyki). W okolicy występuje znaczna liczba oczek wodnych i mniejszych zbiorników oraz cieków, które są często bezodpływowymi lub ewapotranspiracyjnymi. Mogą one lokalnie stanowić odbiorniki zanieczyszczeń z okolicy. Wskazuje się następujące główne źródła zanieczyszczeń lokalnych wód powierzchniowych:

- niedostateczny stopień skanalizowania obszarów – jak również kontrolowane lub nie zrzuty ścieków do gruntu, lub niewłaściwe technologie wykonania zbiorników na ścieki w indywidualnych systemach gromadzenia
- spływy powierzchniowe z łąk i pól, wymywanie nawozów, źle zabezpieczone przyzmy obornika oraz zbiorniki na gnojowicę,
- spływy powierzchniowe z dróg,
- niewystarczający stopień oczyszczania ścieków w istniejących w zlewniach rzek oczyszczalniach ścieków,
- zanieczyszczenia powietrza pochodzące z opadów atmosferycznych.

Wody podziemne jako główne źródło zaopatrzenia w wodę pitną dla ludności, muszą być pod szczególną ochroną. Ze względu na stosunkowo powolne zmiany w ich jakości i co za tym idzie, rozciągnięcie w czasie odpowiedzi na zagrożenia antropopresyjne, monitoring jakości musi być prowadzony na wszystkich wyznaczonych jednolitych częściach wód podziemnych.

Jakość wód podziemnych w gminie należy uznać za dobrą. Woda nie wymaga uzdatniania, jednak brak izolacji może powodować nietrwałość. Stopień zagrożenia zanieczyszczeniami jest niski. W ostatnich latach stwierdzono zmniejszone zużycie wód podziemnych w gminie. Wpływ na to ma zmniejszone zapotrzebowanie wody na cele przemysłowe, spowodowane spadkiem produkcji oraz oszczędna gospodarka wodna.

Oceny jakości oraz sam zakres badań wód podziemnych w punktach pomiarowych dokonuje się w oparciu o właściwe Rozporządzenie Min. Środowiska w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu wód podziemnych oraz Rozporządzenie Min. Środowiska w sprawie w sprawie składowisk odpadów. Wody podziemne, głównie te

pozyskiwane do spożycia są stale badane i monitorowane. Rejon opracowania położony jest w rejonie JCWP wód podziemnych GW240009, dla którego średnia głębokość wynosi 40 – 60 m. Ocena stanu ilościowego oraz chemicznego (dane KZGW 2013) jest dobra. Nie stwierdzono ponadto zagrożeń dla tej JCW. W przypadku wód z ujęć wód podziemnych nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnych norm. Zgodnie z mapami hydrograficznymi w południowej części obszaru opracowania oraz na krańcach północnych mogą występować przekroczenia dopuszczalnych poziomów amoniaku (wskaźniki jakości wód przekraczają normy ustalone dla wód pitnych).

7.2 Stan czystości powietrza atmosferycznego

Emisja zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w rejonie opracowania jest niska i nie stanowi poważnego zagrożenia. Rejon opracowania położony jest poza bezpośrednim zasięgiem napływu zanieczyszczeń z dużych emitorów zanieczyszczeń, a lokalnie występujące – związane z ruchem komunikacyjnym i ogrzewaniem budynków nie powinny być znaczące (niska intensywność zabudowy, mały ruch komunikacyjny, duża przewiewność terenów, okresowe wykorzystanie zabudowy- głównie w okresie letnim, niewymagającym ogrzewania). To właśnie energetyczne spalanie paliw oraz możliwe procesy niekontrolowanego spalania odpadów stanowią największe zagrożenie dla czystości powietrza atmosferycznego. Na okresowe zwiększenie zanieczyszczeń wpływ może mieć oddalona o ok. droga ekspresowa S6 (ok. 1,2 km na południe) oraz droga krajowa nr 11 – biegnąca w bliskiej odległości od północnych granic planu. Na stan aerosanitarny obszaru znikomy wpływ mogą mieć zanieczyszczenia napływowe. Dodatkowo, źródłem zanieczyszczenia, okresowym i o ograniczonym charakterze może być prowadzona działalność gospodarcza – ale jako zanieczyszczenia napływowe.

Szczegółowe badania jakości powietrza nie są prowadzone dla analizowanego terenu, a dane dla sąsiednich miast Kołobrzegu czy Koszalina całkowicie nie odzwierciedlają lokalnych warunków i nie da się ich porównać do miejsc, w których badania te są prowadzone. Na podstawie obserwacji oraz inwentaryzacji najbliższej okolicy należy zatem uznać, że czystość powietrza atmosferycznego nie powinna wykraczać poza dopuszczalne normy. Możliwość przekroczenia dopuszczalnych stężeń również w okresie zimowym nie powinna być szczególnie zauważalna w rejonie tej części wsi ze względu na znaczne odległości od najbliższych skupisk zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej - całorocznej. Zgodnie z Roczna oceną jakości powietrza w województwie zachodniopomorskim za rok 2016 (WIOŚ, 2017) dla strefy zachodniopomorskiej (obejmującej obszar gminy) wyniki oceny jakości powietrza wg kryteriów ocenionych do ochrony zdrowia kształtują się w klasie A dla wszystkich badanych czynników, poza pyłem PM10 i stężeniem benzo(a)pirenu – klasa C.

7.3 Klimat akustyczny

W rejonie obszaru opracowania nie występują obiekty i instalacje, które mogą powodować znaczące pogorszenie klimatu akustycznego. Do emitorów hałasu w rejonie opracowania należą: obiekty liniowe – drogi (S6 oraz DK11) oraz obiekty punktowe – istniejące zabudowania. Nie stwierdza się jednak, by stanowiły one

powszechne zagrożenie dla życia i zdrowia mieszkańców, ale okresowo mogą stanowić pewne uciążliwości dla użytkowników i mieszkańców terenu.

W niewielkiej odległości od granic planu zlokalizowane są siłownie wiatrowe, dla których w studium wskazuje się granicę strefy, obszaru, w którym obowiązują ograniczenia w zabudowie – jako dziesięciokrotności wysokości elektrowni wiatrowych. Granica strefy przebiega przez północne fragmenty opracowania.

7.4 Zanieczyszczenie gleby

Gleby rejonu opracowania są już przekształcone w części (użytki rolne) lub w całości (pod obiektami budowlanymi). Ze względu na istniejącą strukturę użytkowania gleb można ocenić, że gleby mogą być w niewielkim stopniu zanieczyszczone istniejącym względnie ekstensywnym użytkowaniem. Grunty zabudowane są już mocno przekształcone i trudno mówić o właściwościach gleb, natomiast na obszarach użytkowanych rolniczo lub zadrzewionych zanieczyszczenia mogą być skutkiem używania środków ochrony roślin, nawozów i składowania materiałów stanowiących zagrożenie dla warstwy glebowej, w tym wylewania ścieków i odpadów mokrych. Generalnie większość gleb jest narażona na degradację fizyczną i chemiczną. Wiąże się to z naturalną odpornością gleb, te zasobne w składniki pokarmowe i wodę są mniej narażone (degradacja chemiczna). Dodatkowo zwiększenie degradacji (fizycznej) gleb przyczynia się rzeźba terenu oraz warunki atmosferyczne.

Wskazuje się następujące główne źródła zanieczyszczeń gleb:

- komunikacyjne – wzdłuż ciągów ulic, jest to przede wszystkim zanieczyszczenie metalami ciężkimi, głównie ołowiem, pyłami, środkami chemicznymi, węglowodorami, związkami azotu, metalami ciężkimi itd.;
- niewłaściwa gospodarka odpadami i ściekami,
- nieprzestrzeganie zasad BHP przez właścicieli pojazdów i mieszkańców – potencjalne wycieki z pojazdów, wyrzucanie i wylewanie nieczystości itd.

7.5 Pole elektromagnetyczne

W rejonie obszaru opracowania występują linie elektroenergetyczne wysokiego napięcia (110 kV) oraz średniego napięcia (15 kV), dla których obowiązują strefy ochronne zapewniające ograniczenie ryzyka ponadnormatywnego oddziaływania elektromagnetycznego. W strefach tych nie ma aktualnie zlokalizowanej zabudowy, co wpływa na brak zagrożenia ponadnormatywnym polem elektromagnetycznym na zdrowie i życie ludzi. W rejonie opracowania nie ma zlokalizowanych innych obiektów nadawczych i radiotelekomunikacyjnych. Poza tym w pobliżu nie ma innych źródeł oddziaływań elektromagnetycznych.

7.6 Poważne awarie i zagrożenie naturalne

Nie stwierdza się ryzyka występowania zagrożeń naturalnych (jak zagrożenia powodziowego oraz osuwania się mas ziemnych) oraz związanych z poważnymi awariami, ze względu na znaczne oddalenie takich instalacji od granic opracowania. Podobnie jak na innych obszarach w tej części kraju możliwe jest występowanie nagłych zjawisk atmosferycznych, które mogą doprowadzić do zniszczeń mienia oraz zdrowia i życia mieszkańców.

8 PRZEWIDYWANE SKUTKI DLA ŚRODOWISKA I JEGO KOMPONENTÓW WYNIKAJĄCE Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU

8.1 Wpływ realizacji ustaleń planu miejscowego na komponenty środowiska przyrodniczego

Rysunek 6 Położenie obszaru opracowania na tle ortofotomapy

Źródło: geoportal.gov.pl

Projekt planu miejscowego obejmuje południową część wsi Ustronie Morskie charakteryzującą się niskim stopniem urbanizacji oraz ekstensywnym zainwestowaniem o funkcji zagrodowej i mieszkaniowej z przewagą terenów rolnych i użytków zielonych. Projekt dokumentu planistycznego praktycznie adaptuje istniejącą strukturę przestrzenną oraz zabudowę (co stanowi ok. 68% powierzchni planu, z czego istniejąca zabudowa ok. 6%) oraz kontynuuje i uzupełnia istniejące już przeznaczenie terenu (32% powierzchni planu wskazano do rozwoju zainwestowania). Poza tym dla adaptowanych terenów wprowadza się wskaźniki zainwestowania i użytkowania terenów. Wprowadzenie nowej zabudowy na tym terenie może nieznacznie zintensyfikować przekształcenia powierzchni ziemi. Nastąpić może niewielka niwelacja terenu związana z jego wyrównywaniem, wykonane będą wykopy pod budynki i budowle, urządzenia infrastruktury technicznej oraz

dojazdy do budynków (zabudowy zagrodowej), częściowo przykryta zostanie powierzchnia ziemi nieprzepuszczalnymi materiałami, w efekcie czego nastąpi również likwidacja pokrywy glebowej pod realizowanymi obiektami oraz ubytek istniejących terenów biologicznie czynnych - agrocenoz.

Udział powierzchni biologicznie czynnej na działkach określono na 50 - 80% przy małym udziale powierzchni zabudowy (10 - 20%) Potencjalne niebezpieczeństwo będzie dotyczyło także zanieczyszczenia wód gruntowych nieczystościami oraz zanieczyszczeniem powietrza w okresie grzewczym (emisja niska).

Projekt planu nie wprowadza również korekty lub nowego przebiegu ciągów komunikacyjnych jak i infrastruktury technicznej. Obszar jest wyposażony praktycznie w pełni w podstawową infrastrukturę techniczną, która jest wskazana w projekcie planu do rozbudowy i zapewnienia obsługi nowych inwestycji.

Ocenia się, że największe potencjalne niebezpieczeństwo będzie dotyczyło jedynie ryzyka zanieczyszczenia wód gruntowych i w dalszej perspektywie wód podziemnych oraz powierzchniowych nieczystościami biologicznymi. Może to nastąpić w przypadku braku wyposażenia nowej zabudowy w zbiorczą kanalizację sanitarną oraz względnie wysoki poziom wód gruntowych i podziemnych. Obszar opracowania może podlegać również zwiększonemu zanieczyszczeniu powietrza, głównie w okresie grzewczym – jeśli będzie użytkowany.

Tab.1 Oddziaływanie projektowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
powierzchnia ziemi (rzeźba terenu) i gleby	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkotrwałe i nieodwracalne w obszarze zainwestowanym. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i o nieznacznym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia przypowierzchniowej warstwy litosfery w wyniku realizacji ustaleń planu reprezentowane będą przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> • nieznaczne zmiany lokalnego ukształtowania terenu w wyniku robót ziemnych (ze względu na charakter oddziaływania i wielkość inwestycji); • przekształcenia z przypowierzchniowych strukturach geologicznych w związku z robotami ziemnymi (wykopy oraz wyrównanie terenu pod fundamenty i dla potrzeb uzbrojenia technicznego); • likwidację pokrywy glebowej w miejscach wykopów i przekształcenia fizykochemicznych właściwości gleb na terenach placów budów; <p>Prognozowane przekształcenia środowiska są w większości nieuniknione i mają typowy charakter terenów nowych inwestycji związanych z rozwojem funkcji osadniczej, ale o niewielkiej intensywności. Ze względu na korzystne uwarunkowania hipsometryczne (na części terenu ograniczonego liniami zabudowy) oraz korzystne warunki gruntowe i fizjograficzne w tym rejonie opracowania oddziaływania te będą znikome (pewne uciążliwości związane z trudnymi warunkami wodno – gruntowymi zostały wskazane na rysunku prognozy). Podczas wykonywania prac budowlanych i eksploatacji terenów zabudowy zagrodowej należy zapewnić ochronę przed erozją gleby. Plan miejscowy wskazuje niski udział powierzchni zabudowy (10 - 20%) przy wysokim udziale powierzchni biologicznie czynnej (głównie 70 - 80%), co powinno ograniczyć przekształcenia na większości powierzchni terenu ograniczonego liniami zabudowy. Tereny o trudnych warunkach gruntowych zasadniczo nie będą objęte zainwestowaniem. Rozwój zabudowy może spowodować konieczność zainwestowania gleb najwyższych klas bonitacyjnych (III), a na powierzchni ponad 0,2 ha wskazuje się</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	konieczność przeprowadzenia procedury uzyskania zgody na zmianę przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze (na terenach wskazanych pod zabudowę mieszkaniową).
wody powierzchniowe i podziemne	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą pośrednie, krótkookresowe, odwracalne i o znikomym stopniu oddziaływania. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe i niewielkim stopniu oddziaływania. <p>Plan miejscowy zakłada zastosowanie zbiorczego systemu kanalizacji sanitarnej, co w znaczący sposób ogranicza potencjalne niekorzystne oddziaływania na środowisko. Ustalenia planu przewidują zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych poprzez infiltrację powierzchniową na teren własnej działki, które mogą służyć również do celów retencji.</p> <p>Proponuje się jednocześnie zalecenie w planie miejscowym stosowania półprzepuszczalnych lub przepuszczalnych dojazdów i miejsc postojowych, co zwiększa powierzchnię biologicznie czynną. Jednak z drugiej strony, przy intensywnym i nieodpowiednim użytkowaniu może przyczynić się do emisji zanieczyszczeń do gruntu. W przypadku zabudowy zagrodowej lub mieszkaniowej problem ten jednak nie powoduje tak dużego zagrożenia jak na przykład w odniesieniu do terenów usługowych i produkcyjnych (plan nie przewiduje takich w granicach opracowania).</p> <p>Zagrożenie dla zbiorników wód podziemnych (GZWP) nie występuje ze względu na znaczną odległość do granic zbiornika, jednak należy zapewnić właściwe funkcjonowanie wszystkich elementów planowanego systemu unieszkodliwiania ścieków sanitarnych oraz wód deszczowych, które będą bezpośrednio spływać do gruntu i zlokalizowanych w okolicy wielu wytopiskowych oczek wodnych oraz cieków uchodzących bezpośrednio lub pośrednio do wód morskich.</p> <p>Projekt planu zakłada gospodarkę odpadami (segregacja odpadów i ich utylizacja) w oparciu o przepisy odrębne. Sposób postępowania z odpadami regulują przepisy szczególne programy gospodarki odpadami właściwe terenowo. Przestrzeganie tych przepisów zapewni minimalizację oddziaływań na środowisko.</p>
krajobraz	<p>Lokalizacja nowych obiektów budowlanych spowoduje pewną intensyfikację antropizacji krajobrazu, ponieważ zabudowie podlegać będzie teren dotąd jedynie w części zabudowany i zainwestowany. Mimo, że zagospodarowana może być niewielka część obszaru objętego zainwestowaniem, a zabudowa wznoszona będzie głównie w formie zabudowy zagrodowej, co na terenach rolnych nie będzie stanowić dysharmonii krajobrazowej to jednak ocenia się, że zabudowa może stanowić nowy, inwazyjny element struktury przestrzennej – w subiektywnym odczuciu obserwatora. Ustalenia planu miejscowego wskazują zasady ochrony krajobrazu kulturowego (poprzez między innymi zakazy i nakazy stosowania odpowiednich materiałów budowlanych, formy zabudowy, w tym kształtu, geometrii i kolorystyki dachów, ustalenia linii zabudowy, jak również odwołanie do przepisów odrębnych dotyczących ochrony krajobrazu w prawnych formach ochrony przyrody. Zabudowa powinna być odpowiednio wkomponowana w istniejącą strukturę przestrzenną miejscowości oraz zabudowy sąsiedniej.</p> <p>Plan miejscowy zaleca wprowadzenie rodzimej zieleni towarzyszącej, co wpłynie korzystnie na mikroklimat i walory krajobrazowe otoczenia.</p>
zwierzęta	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Realizacja ustaleń planu nie spowoduje utraty istotnych siedlisk zwierząt oraz nie spowoduje znaczącego negatywnego oddziaływania na zwierzęta, w tym gatunki chronione na podstawie właściwych przepisów odrębnych. Zabudowa lokalizowana</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>będzie poza miejscami potencjalnego występowania cennych gatunków zwierząt, czyli poza obszarami leśnymi, na większości obszaru również poza obszarami podmokłymi. Największe zmiany wystąpią w faunie glebowej (edafon), która w części utraci swoje siedliska. Tereny zieleni naturalnej i lasy dalej będą stanowiły miejsce bytowania, żerowania drobnych gatunków zwierząt, a ustalenia planu nie będą na nie oddziaływać. Projektowane zainwestowanie nie będzie obejmować cennych siedlisk – poza siedliskiem rolnym oraz na niewielkim fragmencie łąkowych i nieużytków, które są szeroko reprezentowane w tym rejonie Ustronia Morskiego. Poza tym w okolicy są także obszary rolne o bardziej urozmaiconym ekosystemie, który jest atrakcyjniejszym dla fauny.</p> <p>Prawdopodobnie wystąpi synantropizacja fauny, zwłaszcza pospolitych gatunków ptaków, typowych dla terenów zabudowanych i drobnych gryzoni, tym bardziej w przypadku wprowadzenia zabudowy zagrodowej.</p>
rośliny	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, w większości nieodwracalne. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą pośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Główne przekształcenia środowiska przyrodniczego w wyniku budowy nowych obiektów reprezentowane będą przez zmiany aktualnego użytkowania gruntów, w tym zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnych (choć nieznaczne na terenach zabudowy przy zachowaniu wskaźnika terenów wolnych od zainwestowania („zielonych”) na poziomie przeważnie 70 - 80% pow. działki. W celu ochrony naturalnych zbiorowisk roślinnych, typowych dla lokalnego krajobrazu plan zaleca stosowanie rodzimej zieleni wysokiej oraz realizację przepuszczalnych nawierzchni dojazdów i miejsc postojowych. Dodatkowo powinno się wskazać realizację drzew i krzewów, szczególnie na granicy terenów wskazanych do zainwestowania i „otwartych”. Z drugiej strony realizacja zieleni może w jeszcze większym stopniu ograniczyć walory krajobrazowe okolicy – zaburzenie otwarcia widokowego. Ze względu na prowadzoną już gospodarkę rolną w tym rejonie należy uznać, że teren jest przekształcony pod względem florystycznym. Najcenniejsze pod względem przyrodniczym fragmenty działki nie podlegają zmianie funkcji – położone w części centralnej (obszary o podwyższonym poziomie wód gruntowych).</p>
powietrze atmosferyczne i klimat	<ul style="list-style-type: none"> - Na etapie budowy oddziaływania będą bezpośrednie, krótkookresowe, odwracalne, nieznaczące i ograniczone do terenów przeznaczonych pod zabudowę i bezpośrednio w jej otoczeniu. - Na etapie eksploatacji oddziaływania będą bezpośrednie, stałe, o bardzo małym stopniu oddziaływania. <p>Oddziaływanie na zanieczyszczenia powietrza w trakcie realizacji ustaleń nastąpi w wyniku pracy sprzętu budowlanego i transportu materiałów budowlanych (spaliny) oraz w wyniku składowania materiałów budowlanych (ewentualne źródło zapylenia), a także w trakcie prac ziemnych (pylenie z powierzchni terenu pozbawionej roślinności, w zależności od warunków atmosferycznych).</p> <p>Wpływ przedsięwzięcia na warunki aerosanitarnie w trakcie budowy będzie okresowy, ograniczony przestrzennie i jakościowo. Zmniejszenie tych oddziaływań można osiągnąć przez wygrodzenie terenów realizacji prac budowlanych, ewentualnie zwilżanie obszaru w sytuacjach małej wilgotności powietrza itp.</p> <p>Na etapie funkcjonowania źródłami zanieczyszczenia atmosfery na obszarze zainwestowania będą głównie źródła ciepła projektowanych obiektów mieszkalnych i ewentualnie gospodarskich.</p> <p>Jako źródła ogrzewania należy wykorzystywać paliwa niskoemisyjne lub nieemisyjne, dzięki czemu zanieczyszczenia nie wpłyną w istotnym stopniu na pogorszenie stanu atmosfery. Zezwala się również na stosowanie odnawialnych źródeł energii, które na skalę zapotrzebowania lokalnego nie będą stanowiły przedmiotu oddzielnej oceny</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<p>oddziaływania na środowisko (jak np. panele solarne na dachach zabudowy). Zmiany w obrębie obszaru związanego z lokalizacją zabudowy zagrodowej nie będą miały wpływu na wzrost natężenia ruchu drogowego oraz związany z tym wzrost zanieczyszczeń aerosanitarnych pochodzenia komunikacyjnego – ze względu na niewielki obszar realizacji inwestycji. Planowana zabudowa, ze względu na ukształtowanie terenu, niską intensywność, otoczenie, nie powinna wpłynąć na zmniejszenie przewietrzania terenu. Klimat – bez znaczącego wpływu.</p>
różnorodność biologiczna	<p>Analizując prognozowane oddziaływanie ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska można stwierdzić, że przy bezawaryjnym funkcjonowaniu projektowanego przedsięwzięcia oraz prowadzeniu go zgodnie z wymogami ochrony środowiska, inwestycje te nie będą ujemnie oddziaływać na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i nie zaburzą harmonii przyrodniczej istniejącej pomiędzy nimi. Korzystnym czynnikiem jest zalecenie wprowadzenia rodzimych gatunków zieleni, które nie będą kolidowały z charakterystycznym morenowym krajobrazem okolicy przestrzeganie zasięgu terenów zabudowy i ograniczenie ich do obszaru do wyznaczonych granic. Walory krajobrazowe nie wpływają na bioróżnorodność, dlatego nie stanowią w tym przypadku czynnika zaburzającego ten komponent oceny całokształtu oddziaływań. W prognozie wskazuje się dwa fragmenty terenów wskazanych do zabudowy zlokalizowanych na terenach o podwyższonym poziomie wód gruntowych, co może być dyskusyjne pod względem ochrony istniejących zasobów środowiskowych oraz wpływać może na osłabienie różnorodności biologicznej w tym rejonie – w bardzo nieznacznym zakresie. Stopień wilgotności łąk i nieużytków jest ściśle zależny od warunków pogodowych, a tereny te mogą w zabudowie stanowić wymaganą powierzchnię biologicznie czynną.</p>
klimat akustyczny	<p>Na etapie inwestycyjnym (realizacji ustaleń) odczuwalny będzie okresowy wzrost natężenia hałasu, związany z pracą sprzętu budowlanego i transportem materiałów budowlanych. Ze względu na małą skalę przyszłego zainwestowania oddziaływania tego typu nie będą zauważalne i odczuwalne przez użytkowników terenu. Emisja hałasu w trakcie budowy jest traktowana jako prace okresowe i nie podlega regulacji prawnej w tym zakresie. Należy jednak zastosować tzw. bierną ochronę przed hałasem poprzez ograniczenie czasu pracy najbardziej hałaśliwych urządzeń w ciągu doby, z wykluczeniem godzin nocnych. Podstawowymi, źródłami zmian warunków akustycznych na etapie funkcjonowania inwestycji będą:</p> <ul style="list-style-type: none"> • powstanie nowych źródeł hałasu związanych z obiektami mieszkalnymi i gospodarskimi (bardzo nieznaczące); • wzrost natężenia ruchu samochodowego, związany z obsługą komunikacyjną ww. obiektów (bardzo nieznaczące). <p>W rejonie opracowania nie występują poważne źródła hałasu, które mogą powodować uciążliwości na terenie objętym opracowaniem. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku reguluje Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. (Dz. U. z 2014 r., poz. 112). Uznaje się, że potencjalne uciążliwości akustyczne mogą być emitowane z zewnątrz – a ich źródłem jest układ drogowy ponadlokalny oraz sąsiadujące z granicami opracowania siłownie wiatrowe.</p>
dobra kultury	<p>Brak oddziaływań w przypadku uwzględniania zasad wskazanych w planie oraz w przepisach odrębnych dotyczących ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.</p>
zdrowie i życie ludzi	<p>W wyniku realizacji zapisów planu nie przewiduje się powstania istotnych zagrożeń dla zdrowia i życia ludzi. Jednocześnie wzrost liczby mieszkańców będzie na tyle niewielki, że uznać należy brak widocznego wpływu w tym zakresie. Oczywiście jest, że zawsze zwiększenie liczby mieszkańców tego terenu, zwiększenie intensywności zabudowy spowodują:</p>

RODZAJ ODDZIAŁYWANIA	SPOSÓB ODDZIAŁYWANIA I ZAGROŻENIA
	<ul style="list-style-type: none">• nieznaczne pogorszenie stanu higieny atmosfery i klimatu akustycznego,• zwiększenie ilości wytwarzanych odpadów na tym terenie,• zwiększenie ilości odprowadzanych ścieków,• wzrost zapotrzebowania na wodę, energię elektryczną i ciepłą,• lokalnie zmniejszenie terenów biologicznie czynnych, <p>Wymienione oddziaływania nie spowodują przekroczeń dopuszczalnych norm dla poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego ani zagrożeń dla zdrowia i życia ludności.</p>

8.2 Budowa i modernizacja sieci infrastruktury technicznej i komunikacyjnej

Obszar w granicach planu miejscowego jest wyposażony w podstawowe elementy infrastruktury technicznej i komunikacyjnej. Układ komunikacyjny jest w pełni wykształcony (pod względem wydzielenia terenów przeznaczonych pod tę funkcję oraz faktycznego użytkowania – jako dojazdów do konkretnych nieruchomości) i projekt planu, poza niewielkimi modyfikacjami i uzupełnieniem nie wprowadza nowych odcinków dróg. Dostosowuje również szerokość pasów drogowych do wymogów prawnych. Obszar opracowania jest praktycznie w pełni wyposażony w niezbędną infrastrukturę techniczną, w tym przede wszystkim zbiorczą kanalizację sanitarną jak również sieć gazową. Rozwój nowej zabudowy może wiązać się z realizacją niezbędnych przyłączy wodno - kanalizacyjnych. Nie wskazuje się natomiast konieczności realizacji nowych, magistralnych sieci infrastruktury, co ogranicza potencjalne oddziaływania na środowisko w tym zakresie. Ewentualna budowa tego typu infrastruktury i tak, zgodnie z ustaleniami planu powinna odbywać się w liniach rozgraniczanych dróg. Nowe zainwestowanie nie będzie wymagało budowy nowych dróg, ewentualnie jedynie rozbudowy istniejących lub ich przedłużenia o niewielkie odcinki służące obsłudze pojedynczych nieruchomości.

8.3 Prognozowany wpływ na obszary chronione

Ustalenia planu miejscowego dla terenów objętych ochroną powinny być zgodne z przepisami dotyczącymi ochrony przyrody i środowiska. Obszar opracowania jest zlokalizowany poza granicami prawnych form ochrony przyrody. Ze względu na formę planowanych inwestycji, możliwy stopień degradacji i oddziaływań na środowisko przyrodnicze, istniejące uwarunkowania przyrodnicze i przestrzenne, intensywność planowanego zainwestowania, skalę zainwestowania oraz projektowaną funkcję, polegającą zasadniczo na adaptacji istniejącej struktury oraz jej uzupełnieniu o zabudowę ekstensywną wzdłuż istniejących już ciągów komunikacyjnych nie prognozuje się posuwania ryzyka oddziaływań na sąsiadujący od strony północnej obszar Chronionego Krajobrazu Koszaliński Pas Nadmorski. Obszar ten, poza tym obejmuje zdecydowanie silniej zainwestowane fragmenty gminy, w tym centralną część wsi Ustronie Morskie.

Ustalenia planu miejscowego obejmują obszary gleb chronionych – III klasy bonitacyjnej, które już w części zostały zainwestowane przez istniejącą zabudowę zagrodową. Planowane zainwestowanie również zajmuje część tych gruntów, jednak proponowana forma zabudowy (zagrodowa) nie stwarza konieczności zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze. Jedynie na pow. ok. 0,23 ha (oznaczonych na

rysunku prognozy) wymagana będzie procedura zmiany przeznaczenia i uzyskanie właściwej decyzji Ministra do spraw rolnictwa. Projekt planu nie wyznacza również ram do późniejszej realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

9 ROZWIĄZANIA MAJĄCE NA CELU OGRANICZANIE NEGATYWNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU PLANU MIEJSCOWEGO

Projekt planu miejscowego zawiera szczegółowe zasady ochrony środowiska przyrodniczego, kulturowego, ochrony zabytków, wyposażenia w urządzenia infrastruktury technicznej. Zasady te zostały przywołane również w rozdz. 3 niniejszego opracowania.

Wyżej wskazane rozwiązania powinny być wystarczające w celu ograniczenia potencjalnych oddziaływań na środowisko. Mając na uwadze całokształt procesów wpływających nawet w minimalnym stopniu do pogorszenia stanu i jakości środowiska przyrodniczego zaleca się uwzględnienie kilku działań (z których część zawarto również w rozdz. 8):

- na terenie zagospodarowanym i zabudowanym należy chronić glebę odsłoniętą. Powinno się, w miarę możliwości ograniczać jej przykryciem betonem, asfaltem itp., ponieważ może ulec w ten sposób degradacji, jak również powinno się ograniczać do minimum wycinkę istniejących drzew. Natomiast zbędne masy ziemne powstające w czasie realizacji inwestycji należy przetransportować w miejsce wskazane przez władze gminy (wykorzystanie do odbudowy biologicznej terenów zdegradowanych, warstwy gleby z terenów przeznaczonych pod inwestycje) lub wykorzystanie do nowego ukształtowania terenu;
- projektowane użytkowanie i zagospodarowanie terenu nie mogą stanowić źródła zanieczyszczeń dla środowiska wodno-gruntowego. Należy zastosować takie rozwiązania techniczne, technologiczne i organizacyjne, aby przeciwdziałać zagrożeniom środowiskowym z racji dopuszczonej funkcji;
- w celu uniknięcia erozji wodnej i wietrznej gleb należy ziemię odkrytą, zagospodarować roślinnością zielną. Jeśli natomiast konieczna jest już zabudowa danego fragmentu gruntu to należałoby najpierw zdjąć wierzchnią warstwę tej gleby i ponownie ją wykorzystać przy założeniach trawnikowych i innych założeniach roślinności dekoracyjnej wokół tego budynku;
- zabezpieczyć warstwę humusu i nie dopuścić do jego zmieszania z pozostałą masą ziemną z wykopów;
- ograniczyć do minimum wielkość wykopów i nasypów, które prowadzą do zmian naturalnego ukształtowania terenu;
- realizować budowę, rozbudowę i systematyczną modernizację sieci kanalizacyjnej;
- prowadzić działania kontrolne i egzekucyjne w celu eliminacji ewentualnego nielegalnego zrzutu ścieków oraz gromadzenia odpadów i nieczystości pochodzenia zwierzęcego – szczególnie w sąsiedztwie zbiorników wodnych;
- zabezpieczyć drzewa przed ewentualnym uszkodzeniem podczas wykonywania prac budowlanych;
- w trakcie prowadzenia prac budowlanych nie zabijać zwierząt, które dostały się do wykopu, lecz umożliwić im bezstresowe opuszczenie wykopu;

- zachować istniejące zadrzewienia, zakrzewienia jako ważnych elementów funkcjonalnych struktury ekologicznej i obiektów warunkujących utrzymanie odpowiedniego poziomu wód gruntowych, jakości gleb oraz walorów krajobrazowych;
- wspomagać urządzenie i utrzymanie terenów zieleni, zadrzewień i zakrzewień;
- maskować elementy dysharmonijne dla krajobrazu, nieprzekraczanie ustalonych wysokości budynków;
- preferować w budownictwie materiałów energooszczędnych;
- w obiektach zaopatrywanych w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła, wykorzystywanie paliwa ekologicznego, mniej uciążliwego dla środowiska (gaz ziemny, olej opałowy lekki oraz niekonwencjonalne nośniki energii, w tym fotowoltaiki);
- prowadzić monitoring powietrza i ocena poziomu zanieczyszczeń z godnie wymaganiami ustawowymi;
- zabezpieczyć teren budowy stosując odpowiednie trwałe oznaczenia na powierzchni terenu;
- stosować się do przepisów BHP.

Wyżej wskazane rozwiązania mają na celu uszczegółowienie zasad określonych planem miejscowym i ich uzupełnienie, których efektem będzie ograniczenie potencjalnego negatywnego oddziaływania na środowisko.

10 CELE OCHRONY ŚRODOWISKA USTANOWIONE NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM, ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, ORAZ SPOSOBY, W JAKICH TE CELE I INNE PROBLEMY ŚRODOWISKA ZOSTAŁY UWZGLĘDNIONE PODCZAS OPRACOWYWANIA DOKUMENTU

10.1 Poziom międzynarodowy i krajowy

Priorytety Unii Europejskiej w zakresie ochrony środowiska do roku formułuje VII Program Działań Wspólnoty w zakresie środowiska (Decyzja Nr 1386/2013/UE Parlamentu Europejskiego z dn. 20 listopada 2013 r., ustanawiająca ogólny unijny program „Dobra jakość życia z uwzględnieniem ograniczeń naszej planety”. Jego realizacja ma na celu zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska naturalnego i zdrowia ludzkiego oraz ogólną poprawę środowiska i jakości życia. Będzie realizowany poprzez 9 celów priorytetowych w zakresie między innymi: ochrony, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego, zielonej i konkurencyjnej gospodarki niskoemisyjnej, ochrony przed presją i zagrożeniami dla zdrowia i dobrostanu, wspierania zrównoważonych miast i zabezpieczeniu inwestycji ekologicznych, uwzględniania w działaniach spójnej polityki środowiskowej, podejmowania wyzwań dotyczących środowiska i klimatu. Program wspiera proces włączania problemów ochrony środowiska we wszystkie polityki i działania Wspólnoty w celu zmniejszenia nacisków na środowisko naturalne pochodzących z różnych źródeł. Ponadto, w celu ochrony klimatu oraz zrównoważonego wykorzystania energii zadania w skali europejskiej zawarto w dokumencie pt. „Strategia Europa 2020”. Określił on ograniczenie emisji gazów i pyłów, wzrost udziału energii odnawialnej i efektywności energetycznej.

Przyjęta w 1997 roku Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej zapewnia ochronę środowiska człowieka, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Zasadę tę uwzględnia Długookresowa Strategia Rozwoju Kraju.

Polska 2030, która opisuje najważniejsze działania na rzecz ochrony środowiska i przyrody w celach 7, 8 i 9. Dokumentami strategicznymi, które są implantowane na poziom lokalny (w tym na założenia planowania przestrzennego gminie) jest ponadto między innymi: Strategia „Bezpieczeństwo energetyczne i środowisko”, Strategia zrównoważonego rozwoju wsi, rolnictwa i rybactwa na lata 2012 – 2020, Polityka energetyczna Polski do 2030 r., Krajowy Program Ochrony Powietrza do roku 2020 (z perspektywą do roku 2030), programy operacyjne UE,

Wymienione dokumenty strategiczne uwzględniają zobowiązania i cele ochrony środowiska przyjęte w ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską konwencjach międzynarodowych, jak:

- Konwencja o ochronie gatunków dzikiej flory i fauny europejskiej oraz ich siedlisk, Berno (1979);
- Konwencja Ramsarska o obszarach wodno-błotnych, mających znaczenie międzynarodowe, zwłaszcza jako środowisko życiowe ptactwa wodnego (1975), ze zmianami wprowadzonymi w Paryżu (1982) i Reginie (1987);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Rio de Janeiro (1992);
- Konwencja Helsińska o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego (1992);
- Konwencja o różnorodności biologicznej z Rio de Janeiro (1992);
- Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu z Kioto, wraz z Protokołem (1997).

Obok wyżej wymienionych, ważne cele ekologiczne zapisane zostały w:

- innych dokumentach międzynarodowych:
 - Europejska Konwencja krajobrazowa;
 - Karta Lipska na rzecz zrównoważonego rozwoju miast europejskich.
- dokumentach UE:
 - Strategia Zrównoważonego Rozwoju Unii Europejskiej;
 - Agenda 21.

10.2 Poziom regionalny

Podstawowe opracowania na poziomie regionalnym, które wskazuje na zasady ochrony poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego to Program ochrony środowiska województwa zachodniopomorskiego 2016 - 2020 z perspektywą do 2024. Opracowanie to przekłada się na plany ochrony na poziomie powiatowym i gminnym. Dla powiatu koszalińskiego opracowany został Program Ochrony Środowiska dla Powiatu Koszalińskiego na lata 2017 - 2020 z uwzględnieniem perspektywy do 2024 r. Nadrzędnym celem programu jest: „Rozwój gospodarczy powiatu koszalińskiego przy zachowaniu i ochronie wartości przyrodniczych oraz racjonalnej gospodarce zasobami”. Program określa cele, kierunki interwencji i zadania wynikające z oceny stanu środowiska zgrupowane w kilku obszarach interwencji: ochrona klimatu i jakości powietrza; zagrożenia hałasem, pola elektromagnetyczne; gospodarowanie wodami; gospodarka wodno – ściekowa; zasoby geologiczne; zasoby geologiczne; gospodarka odpadami i zapobieganie powstawaniu odpadów; zasoby przyrodnicze; zagrożenia poważnymi awariami.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego stanowi dokument planistyczny o lokalnym znaczeniu. Przy sporządzaniu projektu planu miejscowego miały zastosowanie m.in. cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu.

11 POTENCJALNE ZMIANY STANU ŚRODOWISKA W PRZYPADKU BRAKU UCHWALENIA MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO ORAZ PROPOZYCJE METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU MIEJSCOWEGO, PROPOZYCJE MONITORINGU

W przypadku braku uchwalenia planu miejscowego struktura przyrodnicza obszaru zostanie zachowana w obecnym stanie również z zachowaniem aktualnej jakości i stanu poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego. Na tym terenie nie obowiązuje plan miejscowy, a presja inwestycyjna może być wysoka, co prowadzi już teraz i może nadal prowadzić do zainwestowania niezgodnego z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, które ogólnie ogranicza możliwości zainwestowania tych terenów – poza już istniejącą zabudową oraz ewentualnym rozwojem ekstensywnych form zainwestowania. Potrzeba przesądzenia planistycznego tego terenu podyktowana jest między innymi koniecznością zachowania terenów zieleni naturalnej i nieurządzonej jako ważnego elementu systemu przyrodniczego wpływającego na zachowanie bioróżnorodności, ale również ze względu na obszary ograniczeń zainwestowania związanych z lokalizacją siłowni wiatrowych w okolicy. Brak określenia możliwości zainwestowania na terenie objętym planem mógłby doprowadzić do stałego zwiększania presji inwestycyjnej, w szczególności w zakresie lokalizacji zabudowy rekreacji na małych działkach, pozbawionych zabezpieczenia w infrastrukturę techniczną, bez przestrzegania zasad ochrony środowiska, ład przestrzennego, stylu architektonicznego, racjonalnego wykorzystania gruntu. Teren ten, mimo że nie podlega rygorowi ochrony, jest cennym pod względem krajobrazowym. Obszar podlega pewnej niezbyt intensywnej urbanizacji, zlokalizowane są tu również niewielkie rezerwy terenu, a zabudowa jest i ma być nadal wkomponowana w istniejący drzewostan oraz z uwzględnieniem dotychczasowej intensywności i funkcji (zagrodowej) co nie tylko pozwoli zachować walory krajobrazowe, ale również w jak najmniejszym stopniu zubożyć potencjał ekologiczny obszaru. Wobec tego wydaje się zasadnym wprowadzenie ustaleń planistycznych oraz uzupełnienie planowanej zabudowy – z poszanowaniem wartości środowiska przyrodzonego i zachowanie równowagi przestrzenno - przyrodniczej.

Wpływ ustaleń projektu planu miejscowego na środowisko przyrodnicze w zakresie jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywania standardów jakości środowiska, obszarów występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian kontrolowany powinien być przede wszystkim w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska (realizowane przez Głównego Inspektora Ochrony Środowiska (GIOŚ)). Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane będą w raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji. Źródłami danych w tym zakresie mogą też być: bazy danych prowadzone przez organy ochrony środowiska, źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy

badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego. Źródłem takiej informacji mogą być również monitoring powykonawczy dla poszczególnych inwestycji w granicach planu.

Dla ograniczenia przekształceń środowiska, na etapie budowy i eksploatacji dopuszczonych w planie miejscowym przedsięwzięć, kontroli i monitoringowi powinny podlegać:

- zasięg przestrzenny „placów budów” (teren budowy, sposób składowania materiałów, zachowanie istniejącego drzewostanu);
- skuteczność zastosowanych technologii minimalizujących oddziaływania na środowisko (np. przeglądy filtrów, przeglądy instalacji odprowadzania i gromadzenia ścieków komunalnych, gromadzenia odpadów);
- wpływ prac budowlanych na warunki gruntowe i wodne, w tym maksymalne zachowanie istniejących elementów struktury przyrodniczej;
- zasady gospodarowania odpadami i ściekami komunalnymi przez inwestorów.

W przypadku tego rodzaju inwestycji niezmiernie ważnym jest stałe i rzetelne monitorowanie jakości środowiska przyrodniczego. Monitoring, który będzie polegał przede wszystkim na okresowym sprawdzaniu stanu technicznego (w tym i szczelności instalacji) urządzeń technicznych, powinien być wystarczającym. Dobrą praktyką (poza wymogiem prawnym) w razie potrzeby jest wykonywanie badania jakości gleby na danym terenie w celu stwierdzenia czy prowadzona na terenie przedmiotowej instalacji działalność powoduje negatywny wpływ na środowisko gruntowo - wodne.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień planu miejscowego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

- 1) oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
- 2) przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną,
- 3) weryfikacji stosowania odpowiednich środków minimalizujących.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- ✓ w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- ✓ w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska (w tym także Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska),
- ✓ w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji planu i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń planu miejscowego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji jego ustaleń - szczególnie dotyczących zasad odprowadzania ścieków, ogrzewania, przestrzegania zasad ochrony przyrody (w tym drzewostanu) wykonywane przez administrację samorządową na potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej) oraz zgodnie z właściwymi kontrolnymi innymi organów administracji na szczeblu lokalnym i regionalnym, w zakresie określonym przepisami prawa.

12 ISTNIEJĄCE PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU, W SZCZEGÓLNOŚCI DOTYCZĄCE OBSZARÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE Z TYTUŁU USTAWY O OCHRONIE PRZYRODY

W zagospodarowaniu terenów powinno się mieć na uwadze przede wszystkim wrażliwość wód powierzchniowych, gruntowych i podziemnych na zanieczyszczenia oraz maksymalne możliwe zachowanie istniejących walorów środowiska przyrodniczego, jak największe zachowanie powierzchni biologicznie czynnej, w tym istniejącego drzewostanu oraz ograniczania wprowadzania zanieczyszczeń do powietrza i gruntu, tym bardziej, ze względu na lokalizację w granicach form ochrony przyrody. Ważnym jest także niedopuszczenie do ryzyka powstania oddziaływań skumulowanych związanych z oddziaływaniami istniejącej i projektowanej struktury przestrzennej. Aktualnie, nie wskazuje się występowania problemów związanych z ochroną środowiska, w szczególności dotyczących obszarów prawnie chronionych. Obecnie zidentyfikowanymi potencjalnymi zagrożeniami dla jakości poszczególnych komponentów środowiska przyrodniczego w rejonie opracowania są (w tym także potencjalnie):

- emisja hałasu i zanieczyszczeń powietrza z terenów inwestycji oraz terenów sąsiednich, w tym układu komunikacyjnego o znaczeniu ponadlokalnym (drogowy, kolejowy) oraz potencjalne uciążliwości z rejonu lokalizacji siłowni wiatrowych;
- potencjalna możliwość zanieczyszczenia wód gruntowych i powierzchni ziemi przez funkcjonujące przedsięwzięcia na terenie i w sąsiedztwie granic planu i użytkowanie rolnicze;
- odprowadzanie ścieków do rowów i zagłębień terenowych z obiektów nieposiadających zbiorników bezodpływowych,
- składowanie odpadów na terenie inwestycji niezgodnie z obowiązującymi przepisami.

Realizacja inwestycji zgodnie z wytycznymi zawartymi w planie miejscowym nie powinna spowodować konfliktów natury ekologicznej. Te, które zostały wskazane należy uznać za potencjalne (niezidentyfikowane wprost – niepotwierdzone) i nieznaczące.

13 ODDZIAŁYWANIA SKUMULOWANE I TRANSGRANICZNE NA ŚRODOWISKO

Realizacja ustaleń planu nie powoduje skutków środowiskowych, których charakter mógłby posiadać znaczenie transgraniczne. Skala zagospodarowania zaproponowana w projekcie miejscowego planu ma charakter lokalny (obejmuje niewielki fragment gminy i obrębu Ustronie Morskie), poza tym jest bardzo ograniczona przestrzennie i rozdrobniona. Nie wskazuje się również ryzyka powstania nowych oddziaływań skumulowanych, których siła i stopień mogłyby wykraczać poza obszar opracowania – związane z realizacją nowego zainwestowania określonego planem miejscowym. Zróżnicowanie funkcjonalne oraz sąsiedztwo terenów o różnym przeznaczeniu może potencjalnie wywoływać różne oddziaływania na tereny w granicach planu oraz tereny sąsiednie – ale związane one są raczej z codziennym funkcjonowaniem jednostki osadniczej i jej mieszkańców.

14 PODSUMOWANIE – STRESZCZENIE W JĘZYKU NIESPECJALISTYCZNYM

Przedmiotem niniejszego opracowania jest określenie i ocena skutków dla środowiska przyrodniczego i życia ludzi, które mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu objętego projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz jego otoczenia dla zabudowy zagrodowej i mieszkaniowej oraz adaptacji istniejących terenów rolnych, w południowej części wsi Ustronie Morskie – na południe od drogi krajowej nr 11, w gminie Ustronie Morskie (obszar obejmujący kilkanaście działek ewidencyjnych). Celem prognozy jest również przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki ustaleń na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem potencjalnego wpływu na obszary prawnie chronione. Ustaleniami planu miejscowego objęty został obszar o pow. prawie 96 ha, z czego ok. 6% jest zainwestowane. Pozostały obszar został wskazany pod funkcje zabudowy zagrodowej (ok. 32% pow. planu miejscowego) z bardzo ograniczonymi wskaźnikami zainwestowania oraz jako tereny rolne, wody powierzchniowe i tereny komunikacji – adaptacja stanu istniejącego (ok. 62% pow. planu miejscowego). Projektowana struktura przestrzenna stanowi kontynuację i uzupełnienie procesów już zachodzących na tym terenie oraz w pewnym stopniu również ograniczenie niekontrolowanych procesów urbanizacyjnych (choć n pow. ok. 0,23 ha wymagana będzie zmiana przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze). Sąsiedztwo obszaru opracowania stanowi zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna, zagrodowa, usługowa wsi oraz tereny rolne i leśne, oraz korytarze komunikacyjne (droga S6 od południa, linia kolejowa oraz droga krajowa nr 11 od północy). Generalnie plan miejscowy w większości adaptuje istniejące zainwestowanie oraz wprowadza zasady i wskaźniki zagospodarowania dla terenów już zabudowanych oraz kontynuuje i uzupełnia strukturę przestrzenną o nowe zainwestowanie wzdłuż ciągów komunikacyjnych z wymogiem zachowania walorów krajobrazowych i przyrodniczych. Obszar analizy zlokalizowany jest poza granicami prawnych form ochrony przyrody, ale w sąsiedztwie Obszaru Chronionego Krajobrazu „Koszaliński Pas Nadmorski”, jest wyposażony w podstawą infrastrukturę wodno – kanalizacyjną, sieć gazową oraz energię elektryczną. Posiada wykształcony przestrzennie układ komunikacyjny oraz jest dobrze skomunikowany z resztą gminy. W granicach opracowania nie ma zlokalizowanych użytków leśnych, ale występują grunty rolne chronione III klasy bonitacyjnej – objęte ochroną, które mogą podlegać pewnym przekształceniom oraz zmianie przeznaczenia (o czym była mowa powyżej).

Na wstępie opracowania podane zostały cel i podstawy prawne, wykorzystane dokumenty, oraz metodyka sporządzania prognozy. Następnie przedstawiono istniejący stan i funkcjonowanie środowiska na terenie opracowania.

Prognozuje się, że w ramach niniejszej oceny nie wystąpią oddziaływania transgraniczne, skumulowane znaczące niekorzystne. Intensyfikacja zainwestowania może nastąpić w ograniczonym zakresie – wyznaczonym liniami zabudowy – jako uzupełnienie funkcji zagrodowej z ograniczeniem zainwestowania na pozostałych terenach, położonych z dala od ciągów komunikacyjnych, z ograniczeniem intensywności zabudowy. Taka forma zainwestowania nie doprowadzi do powstania znaczącego niekorzystnego wpływu na lokalne komponenty środowiska przyrodniczego, ale może przyczynić się do zwiększenia już zauważalnych lub prognozowanych uciążliwości – w szczególności w zakresie zanieczyszczenia powietrza gruntu, emisji niskiej. Projektowane zainwestowanie będzie miało charakter ekstensywny, o ograniczonych wskaźnikach zabudowy i dużym udziale

pow. biologizmie czynnej (ponad 50%, przeważanie ponad 70%), co pozwoli w jak najmniejszym stopniu zmienić charakter obszaru tej części wsi. Wobec projektowanej struktury przestrzennej (w zasadzie adaptowanej z obowiązującego dokumentu planistycznego) wskazano zakres rozwiązań minimalizujących potencjalne negatywne oddziaływania na środowisko – w większości tożsame z ustaleniami planu miejscowego. W prognozie wskazuje się dwa obszary dyskusyjne związane z wprowadzeniem zainwestowania na tereny o okresowo podwyższonym poziomie wód gruntowych, stanowiących większy kompleks łąk i nieużytków. Zainwestowanie tam może być utrudnione technicznie oraz potencjalnie może wpływać na zmiany w ekosystemie łąk i nieużytków. Zaleca się ograniczenie zabudowy na tych terenach i przeznaczenie ich pod powierzchnię biologicznie czynną. Niemniej wskazano kilka propozycji, które powinny w jeszcze większym stopniu ochronić istniejące komponenty środowiska przed ewentualnym niekorzystnym wpływem planowanego zainwestowania. Ocenia się, że potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku uchwalenia planu nie wystąpią – teren jest już w części zainwestowany i przesądzony planistycznie w studium pod ograniczone zainwestowanie. Zaleca się wyposażenie przyszłej zabudowy w niezbędną infrastrukturę techniczną (czyli kontynuację procesów już wdrażanych), w szczególności w zbiorczy system kanalizacji sanitarnej ze względu na położenie w atrakcyjnym i cennym pod względem przyrodniczym rejonie (obszar i okolica są zasobne z małe oczka wodne o charakterze krajobrazowym, retencyjnym oraz ekologicznym). Ponadto w prognozie opisano przewidywane metody analizy skutków realizacji ustaleń dokumentu planistycznego oraz częstotliwość jej przeprowadzania. Kolejny etap polegał na opisaniu oddziaływań transgranicznych na środowisko oraz na przedstawieniu rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Graficzną prezentacją prognozy jest załącznik w postaci rysunku do prognozy.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że spełniam wymagania, o których mowa w art. 74a ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz.U. 2021 poz. 2373 ze zm.). Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Arkadiusz Smider